

ljani je 25. julija pozno zvečer smrtno ponesrečil 17letni dijak Boris Tomažič, sin lastnika tvrdke Oleum z Mirja. Sam je šofiral očetov avto po Gorenjskem in se je zvečer vračal proti domu. Zavozil je s hudo brzino ob kup kamenja ter zadel ob cestni kanton. Sunek ga je pogнал iz vozila. Obležal je s tako hudimi poškodbami, da jim je kljub najbolj vešči zdravniški pomoči podlegel kmalu po prepeljavi v ljubljansko »Leonišče«.

Trije kozolci so pogoreli v Gradiških Lazih pri Litiji in sicer Alojziju Hauptmanu, njegovemu sosedu Pavlu Bricu pa kar dva kozolca. Škoda je občutna, ker so bili kozolci polni pšenice, sena in raznega gospodarskega orodja. Gasilci so ogenj omejili, da ni objel še drugih bližnjih zgradb.

Štirinadstropna hiša se porušila. V Budimpešti se je zgodila 23. t. m. huda nesreča. V Rakočijevi ulici so prezidavali štirinadstropno hišo. Zgradba se je naenkrat zrušila. Vsa stanovanja v hiši so bila zasedena in v spodnjih prostorih je bilo živahno trgovsko življenje. Izpod ruševin so takoj po nesreči potegnili 8 smrtnih žrtev. Obstojta bojazen, da je zgubilo življenje še 20—30 oseb, ki so bile ob času nesreče zaposlene v trgovinah zrušenega poslopja.

Štirje hribolazci smrtno ponesrečili. Iz Berna in Švici poročajo, da so v pogorju Jungfrau (Devica) smrtno ponesrečili turisti: Kurz iz Monakovega, Hinterstoisser in Rainer iz Avstrije ter neki Ankerer.

Razne novice

Nova župnija. Studenci pri Mariboru postanejo samostojna župnija, katero bodo oskrbovali tamošnji kapucini.

Banovina bo kupila Racerdvor. Do jeseni bo pravomočna kupna pogodba med avstrijskimi benediktinci, ki so gospodarji lepšega posestva pri Kannici, s pretežno večino vinogradov in ki se imenuje Racerdvor- in med banovino. Banovina bo kupila omenjeno posest, da bo razširila vinarsko in sadjarsko šolo, ki je sosednja Racerdvora.

288.000 Din je nakazala banovinska uprava v Ljubljani kot prvi znesek za povečanje bolnice v Ptuj.

Nova cestna zveza Slovenije s hrvaškimi Zagorjem. Iz Zagreba poročajo, da hoče zagrebška cestno-gradna družba ustvariti naslednjo novo cestno zvezo: Zagreb — Stubica — Marija Bistrica — Zlatac — Lohor — Ivanec — Foča — Završje — Dubrava pri Zavrču in do Ormoža. Nova avtomobilska cesta bo vezala Slovenijo z najlepšimi kraji hrvaškega Zagorja in jo bo narod pozdravil z velikim veseljem.

Dr. Marinič Franc se je preselil s 1. julijem v Koroškojevo ulico 26 in ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure. 831

Obžalovanja vredni slučajji.

V Avstriji prijeta mariborska morilca. Na Pobrežju v Mariboru je bil 8. julija umorjen v svojem stanovanju Iv. Strajnšek, v pokojni finančni preglednik. Morilec je odnesel 20—30.000 Din. Kot osumljenca umora je policija zasledovala 23-letnega Karla Sterna in 28letnega Ivana Kolarja, oba s Pobrežja. Na podlagi dopisnice, katero je pisal Kolar iz Avstrije v Maribor, je zvedela policija, da sta se zatekla krvavega dejanja osumljena v Avstrijo, kjer so ju tudi začeli zasledovati. Dne 23. julija so avstrijski orožniki prijeli oba morilca in so ju izročili okrožnemu sodišču v Leobnu. Od oropanega denarja niso našli pri aretiranih ničesar. Prvotno sta prijeta tajila, pozneje pa sta priznala. Stern pravi, da je prišel on dne 8. julija prosit Strajnšeka za stanovanje. Ko je že bil v sobi, je zahteval od Strajnšeka denar, katerega pa mu pozvani ni izročil, ampak je skočil v sosedno sobo po svojo staro službeno sabljo. Stern mu je orožje izvil iz rok in je nato žrtev zadaval. Kolar je med tem poiskal denar ter razne dragocenosti in sta nato oba z bogatim plenom pobegnila.

Še dva nepojasnjena umora bi naj imela na vesti Stern in Kolar. Zgoraj poročamo, kako sta bila prijeta v Leobnu ro-

arska morilca Stern in Kolar s Pobrežja pri Mariboru. Obstojta resen sum, da imata ta dva zločinca na vesti še dva doslej nepojasnjena krvava zločina v daljni mariborski okolici. V Ploderšnici je bil dne 16. t. m. umorjen in izropan samotarski posestnik Karl Verbošt. Radi tega umora sedi v preiskovalnem zaporu posinovljenec rajnega, ki pa zanika vsako krivdo. Drug nepojasnjen krvav zločin se je zgodil pred kratkem v okolici Sv. Barbare v Slov. goricah. V lastni hiši so našli zadavljeno staro posestnico Otilijo Kocbek. Razne priče izpovedujejo, da so videle, kako sta se klatila okrog krajev obeh nepojasnjenih umorov dva neznanca, kojih opis se ujema s Sternom in Kolarjem.

Mladostna cerkvena tata. Pri Sv. Lovrencu na Pohorju sta ukradla nabiralno puščico s 120 Din 14letni Emil in 15letni Ervin Šumer od št. Lovrenca. Ko sta si denar razdelila, sta vrgla puščico v ribnik pod cerkvijo.

Nevren vlomilec prijet po dolgih letih. Med Dravogradom in Marenbergom so prijeli orožniki potepuha, v katerem so ugotovili že precej let iskanega vlomilca Albina Jevjak iz Rudnika pri Ljubljani. Jevjak je vršil svoje vlome v družbi najbolj proslulih tolovajev, kakor v Mariboru obešenega Laknerja in pri Celju ustreljenega Omerze. Sam priznava, da ima toliko vlomilskih in tatinskih zločinov na vesti, da ne ve več niti za imena in kraje, ki so pa največ na Kranjskem. L. 1933 je n. pr. sodeloval pri dosedaj nepojasnjenemu vlovu v Črešnjarjevo trgovino v Ljubljani, ko je odnesla družba lopovov 60 tisoč Din. Aretiranega so prepeljali orožniki v zapore mariborskega okrožnega sodišča, kjer mu bodo počasi izprašali vest.

Zalosten zaključek godovanja. Pri viničarju Jakobu Perneku v Kannici pri Mariboru so zadnje nedeljo 26. julija godovali s preobilno pijačo in muziko. Po polnoči je došlo do prepira in slednjič je 26letni delavec Friderik Lešnik naravnost pobesnel, ker so imeli glavnega izzivača Antona Frasa v kuhinji zaprtega in ga je stražil 26letni delavec Janez Brunčič, do-

jim narodom v slučaju sklenitve miru z napadi Ital. letal, ki so prestrašila celotno abesinsko prebivalstvo. Nadalje bi, kakor so takrat mislili, sporočil svojemu narodu, da so sovražnosti med Italijo in Abesinijo zaključene, ker bi bila vsaka nadaljna borba brezuspešna in tudi nemogoča. Ta korak bi pa bil moral neguš napraviti, ne da bi se bil preje posvetoval s svojimi zaupniki v inozemstvu.

Razbiti razgovori.

Zakaj so se ti razgovori, odnosno pogajanja, razbila, nam ne vesta niti Lucini, niti Farias ničesar povedati. Lucini dodaja v svojem poročilu še to, da je neguš izgubil zaupanje v posla-

»Mater pozdravi!« je naročilo dekle in požiralo solze. »Ali so zdravi? Včasih imam tako hude sanje.«

»Za sanje se človek ne sme meniti, najmanj še tedaj, kadar je bolan. Materi je dobro. Trikrat jih je še prijel krč, toda, hvala Bogu, kmalu je bilo spet bolje. Zdaj pa zbogom!«

Ko je odšel, so se dekletu usule solze. Polagoma se je pomirila in se vdala sanjam o skorajšnjem svidenju z njim.

Minil pa je teden, minila sta dva, minili so trije — in Ravnjaka ni bilo. Čim dalj ga ni bilo, tem huje je skrbelo Pavlo. Ko se ji je že zdelo, da ne bo mogla več ostati v taki negotovosti, in je že sklenila, da bo ušla iz bolnišnice in na Bistrico, tedaj je kraj tretjega tedna prišla potovka Jerca.

»Ljuba botra,« ji je že od daleč zaklicala, »danes mi prihajate kakor angel iz nebes. Strašno bridko mi je pri srcu.«

»Kaj, ali že veš, kaj se je zgodilo?« se je potovka začudila.

»Ničesar ne vem, ničesar ne!« je zavpilo dekle in se po vsem životu treslo. »Ali se je Ravnjaku kaj zgodilo? Kaj, ali je umrl?«

»Ne, Ravnjak je zdrav, njemu se ni nič zgodilo. Toda mati so mu umrli.«

»Kaj? Mati?... in nihče ni prišel, da bi mi bil povedal. Mój Bog, kako sem zapuščena!«

»Nihče ni mislil, da bo tako hitro. Zaradi srca je že dolgo trpela, pa je vedno bilo spet bolje. Ta ponedeljek pa je bilo hujske kakor prej kdaj. Toliko, da so jo sprevideli; kar nato je izdihnila, prav tako, kakor bi upihnil luč. Včeraj smo jo pokopali.«

»O križ božji, že pokopali! Niti mrtvih nisem več smela videti!«

V prvem strahu je zadržala solze; zdaj pa se je tako grozno zajokala, da si je bila Jerca že v skrbeh.

»Pavla, bodi pametna! Tako ne smeš!« ji je prigovarjala. »Umreti moramo vsi, ta prej, drugi slej; pa se spet snidemo. — Takemu človeku, ki je že toliko prestal kakor ti, se jok prav nič ne poda. Nana sama bi ti tako rekla, ko bi še živela.«

Zdaj je po vsej sili zadržala solze. Nekoliko kratki jo je še streslo, potem je utihnila. Čez nekaj časa je nevoljno vprašala:

»Zakaj mi nihče ni povedal, da so mati tako nevarno bolni? Zakaj me niti k pogrebu niso pustili?«

»Ravnjak je dejal, da bi te bilo preveč razburilo. Dejal je, da ti je potreben mir, da čim prej ozdraviš.«

»Mir! Ko pa sem v takih skrbeh čakal! Ko bi le en sam krat še bila mogla mater videti! Zdaj jih ni več, dobre matere! Zdaj nimam nikogar več na svetu!«

»Pavla, ali mene nič ne maraš? Rekla bi, da sem

Kar bi se položaj ne pomiril. Lešnik je zahteval, da naj izpustijo zaprtega, ki je njegov prijatelj, a drugi so hoteli Lešnika zadržati iz hiše. Lešnik je izvlekel nož in začel z njim Janeza Brunčiča v vrat tako, da mu je presekalo žilo odvodnico in se je nabodeni zgrudil mrtev. Nadalje je Lešnik lažje obklal Magdaleno Kmetič in delavca Ivana Zorko, ki sta ga skušala pomiriti. Ubijalec se je sam javil orožnikom, ki so ga predali v mariborsko jetnišnico.

Nevarna vlomilska tolpa pod ključem. Orožniki so izsledili in zaprli nedavno tatinsko ter vlomilsko tolpo, ki je vršila svoj posel par mesecev po Zgor. Dupleku pri Mariboru. U-moviči so kradli kure. Radi vlovov so oškodovani ti-le zgornje-dupleški posestniki: Mihael Ober, Neža Pulko, Marija Kociper ter Julijana Taler. Prijeti zlikovci so že večkrat predkaznovani, tajijo vsako krivdo, a orožniki imajo v rokah dokazé ter pričé.

Dva vloma. Še neodkriti vlomilci so vdrlí v hišo posestnika Petra Tacerja na Zgornji Kapli ob zverni meji in sicer ob času, ko so bili domači pri delu na polju. Odnesli so 500 Din gotovine, srebrno uro in več drugih predmetov. Skupna škoda znaša 1000 Din. — V Ciglencah pri Sveti Barbari v Slov. goricah je bilo v noči vlorljeno v hlev posestnika Toplaka. Lopovi so 600 Din vredno svinjo ubili z udarci po glavi, jo razkomadili ter zginili z mesom.

Zaplenjeno vino — zginilo. V Župečji vasi na Dravskem polju so zaplenili finančarji pri pomožnem delavcu Francu Predikaka 350 l vina. Sod so zapečatili in so ga spravili v klet posestnika Simona Sagadina. Še isto popoldne so se pojavili pred Sagadinovo kletjo neki pijani fantje. Odklenili so zidanico in zginili z zaplenjenim vinom.

Čebele in med so kradli. V okolici Mutej je bilo okradenih več čebelarjev. Zginjal jem je med in panji. Orožniki so prijeli tri čebelne tatove in sicer: 38letnega najemnika Lukeža Laznika, 19letnega delavca Franca Kramerja in 13letnega Ad. Laznika.

Samomor mladega trgovskega potnika. V hotelu v Celju si je pognal smrtno kroglo skozi sence Jakob Kropelj, 26letni trgovski potnik iz Pivole pri Hočah. Vzel si je življenje iz obupa, ker je bil brez sredstev.

Samomor starke. V Ljubljani na Jernejevi cesti 45 so našli v stanovanju obešeno 64letno vpokojeno delavko Reg. Rojc. Obupno dejanje je izvršila starka v duševni neodgovornosti, ker je bila živčno bolna.

Izpred sodišča.

Obsojen, ker je kradel vino. Miha Emeršič, 29letni delavec s Pobrežja pri Mariboru, je vlomil 24. maja v vinsko klet posestnice Jožefe Senčar v Jelencah in je odnesel sod, v katerem je bilo 169 l vina. Imel je pri tem poslu dva pomagača. M. Emeršič je bil zadnje dni v Mariboru obsojen na poldrugo leto robije.

Slovenska Krajina.

Za regulacijo Mure 613.000 Din. Banovina je odobrila svoto 613.000 Din za tolikanj potrebno regulacijo Mure v obsegu 25 km. Večje uravnave reke bodo na obeh bregovih v 10 km dolgem pasu ob vaseh: Krog, Bunčani, Krapje in Ižakovci; deloma se bo regulirala Mura tudi ob Murškem Središču. Glavna regulacijska dela bodo obstojala iz kamenometa, s katerim se bo obrežje tako utrdilo, da Mura ne bo mogla več odnašati rodovitne zemlje. Zgrajenih in podaljšanih bo nadalje še več pregrad, vodilnih zgradb ter travertz, ki bodo usmerjale vodo tako, da ne bo mogla več delati škode.

Banska uprava je odobrila pravila »Kmečke zveze« za vse župnijske lendavske dekanije. Pripravljani odbori morajo sedaj sklicati nove ustanovne občne zbornice. Izvoljene člane odbora se mora naznaniti sreskemu načelstvu. Šele z izvolitvijo odbora po odobrenih pravilih začnejo »Kmečke zveze« obstojati.

Turnišče. Nad vse srečna je turniška fara, ki je imela spet novomašnika g. Zver Ivana iz Lipe, srečnejša je še ta vas, ki je poslala pred oltar edinega sina Zverovih staršev. Novomašnika je

Za občinske volitve potrebne tiskovine!

Predvsem priporočamo, da vsak, ki se zanima za občinske volitve, posebno pa člani volilnih odborov, naj imajo knjižico, v kateri je zakon o volilnih imenikih, zakon o občinah in uredba o sestavi kandidatnih list. Ta knjižica stane 5 Din.

Za izpisek volilnih imenikov vzemite iste tiskovine, na katere je imenik v občinah sestavljen, ker s tem najlažje iščete ob priliki volitev. Za vsako volišče pripravite poseben imenik za zaupnika in poseben imenik za volilno pisarno.

Tiskovine za kandidatne liste, kakor tudi tiskane izjave, ki jih morajo podpisati kandidati, smo pripravili.

Naročite vse pravočasno, ne šele zadnje dni, posebno važno je glede imenikov in reklamacij. Naročite pa vse tiskovine obenem, da ne bo treba prevečkrat plačevati poštnih stroškov.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.

sprejelo veliko število večnikov v prelepo turniško cerkev, kjer ga je počakal domači g. dekan ter ga spremljal pred oltar. Pridigal mu je č. g. Ivan Greif, prejšnji provizor turniške fare, zdajšnji prošt v Ptuj.

Dolina. Pred kratkim nas je zapustila gospa orožniškega narednika g. Nekrepa. V najlepši dobi njenega življenja je prišla nenadna smrt. Prijeli so jo srčni krči in se je preselila k večnemu počitku. Pokojna gospa je bila vsepovsod zelo priljubljena. Pokojnici naj bo zemlja lahka, g. soprogu pa izrekamo naše iskreno sožalje!

Lendava. Na posredovanje našega poslanca dr. Klara je banska uprava poklonila Lendavi 25.000 Din za sirotišnico v Lendavi. Videl se kako delavnega poslanca ima lendavski srez. G. poslanec se briga za ves siromašni narod in vsakemu človeku rad pomaga.

Naplavljen utopljenec. Mura je naplavila pri Kroškem brodu truplo Jakoba Omana iz Trat, ki je skočil 10. junija s cmureškega mosta ter utonil.

jaz nekaj malega tudi storila zate,« ji je očitala Jerca.

»Ljuba botra, vi ste največ storili zame in svoj živ dan vam bom hvaležna,« je vzkliknila in z levico stisnila potovki roko; »toda vi tako redko kdaj pridete in tako malo sva skupaj.«

»Žal nimam časa, da bi bila dosti s teboj. Zaradi tega pa te nimam nič manj rada. Prav zaradi tebe letam tako za delom okoli, da bi tebi mogla kdaj kaj zapustiti, da boš preskrbljena, kadar me zmanjka.«

»Za božjo voljo, botra, ljuba botra, vi ne smete umreti, ne, prej ko jaz ne, ne!«

»Trepica! Saj sem vendar več ko dvakrat tako stara kakor ti... toda pomiri se!... Kadarkoli ti je kaj treba, vedno lahko prideš k meni, in če ti je pomoči treba, pri meni jo najdeš. Zaupati mi moraš.«

»Vam zaupam... in, botra, ko ste že tako dobri, kar s seboj me vzemite! Danes! Nazaj na Ravne me peljite!«

»Kaj pa hočeš na Ravnah? Poprej ti morajo rane zaceliti. Prej vendar ne moreš nič delati.«

»Moja rana se bo sama doma zacelila. Tu v bolnišnici se ne bo. Tu bom še bolj zbolela, tako se mi toži po domu.«

»Kaj pa te tako vleče na Ravne?« je ko na preži vprašala potovka.

»Na Ravnah sem našla svoj dom. Tam so mi vsi dobri... in Ravnjak... Ravnjak se mi tako smili.«

»Kaj bi se ti ta tako smilil?«

»Moj Bog, ko nima več matere in tudi drugega nikogar, ki bi skrbel zanj!«

»Ravnjak je mož in star dovolj, da zna sam zase skrbeti... Pavla, menda si vendar ne misliš, da si mu ti kaj več ali kaj bliže kakor drugi posli?«

»Jaz sem mu vendar življenje rešila. Vsaj svoje življenje sem zanj tvegala.«

»Ti bi se sploh ne bila smela mešati v te reči. Kadar se možki dajejo, se morajo sami, če so za kaj... Kaj pa imaš zato? Nič drugega ko dolgo bolezen in to, da že tedne tu v bolnišnici čepiš, in ranjeno roko, ki morda — Bog ne daj! — nikoli več ne bo prav za delo. Hvale ti zato ne bo nobeden vedel.«

»O pač, pač; Ravnjak mi je hvaležen. Rekel je, da se mi ne more dovolj zahvaliti za to, kar sem mu storila.«

»Seveda se ti ne more. Ampak ali bo svojo zahvalo tudi v dejanju pokazal, to je drugo vprašanje. Moški hitro zabijo in mislijo samo nase.«

»Ravnjak je dober človek, zelo dober, plemenit človek.«

nika Afevorka, da se je odločil za njegovo strogo nadzorstvo in da je za kazen vzel njegovega sina kot talca, ker je videl od teh pogljanj dalje v Afevorku velikega prijatelja Italijanov.

Abesinski četniki pobili italijanske letalce.

V nedeljo 5. julija so abesinski vstaši v pokrajini Jimma med Addis Abebo in Gore napadli italijanske letalce, med katerimi so bili tudi nekateri višji častniki. Abesinci so vse pobili. Med ubitimi je tudi italijanski pilot Antonio Locatelli, ki je prvi preletel južnoameriško pogorje Andov iz Argentine v Čile.

(Dalje sledi.)